

Thea Spliid Enevoldsens studentertale

Taler

Thea Spliid Enevoldsen
Student

Dato

23. juni 2023

Sted

Aalborg Katedralskole

Hej mine kære medstudenter

Mens man står og ser hvor strålende i alle ser ud med jeres studenterhuer. Mindes jeg den første gang jeg stødte på en student.

Det var omkring 1. klasse på en smuk sommerdag ligesom idag. Og så godt vejr kan jo ikke gå til spilde, så klasselærer hev os alle sammen med en tur i skoven.

Og mens vi gik på rad og række hånd i hånd, så gik en ung mand forbi os, og han havde en en meget underlig hat på. Som nysgerrige børn nu gør, pegede vi og spurgte hvorfor man dog ville rende rundt med sådan en. Det så jo både frygteligt varmt ud og måske en smule fjollet.

Min klasselærer svarede, at man fik sådan en studenterhue efter man har arbejdet rigtig hårdt og nu er klar til at være voksen.

Jeg husker ikke students reaktion, men min lærers svar har hængt ved. Studenterhue er et tegn på at være voksen.

I dag ville jeg dog sige, at vores underlige hatte rummer meget mere end ”at være voksen”.

Som min lærer sagde, er det et fysisk symbol på hårdt arbejde. Vi kan mindes de lange aflevering, søvnløse nætter og koffeinrige drikke som gymnasiet har budt på.

Men hvis man tager huen af, vil vi af hilsnerne deri, blive mindet om at den symboliserer noget andet. Studenterhuen er også et tegn på det fællesskab vi har dannet i løbet af gymnasietiden.

Det er netop vores fællesskab, der har hevet os igennem de lange afleveringer og søvnløse nætter.

Jeg synes at vores årgang er særlig.

Vi er kendetegnet ved at tør at komme hinanden ved. Vores sammenhold stopper ikke bare, fordi klasselisten ender. Vi vil hinanden, om det er i modulerne eller til mange af de frivillige aktiviteter vi har planlagt og afholdt i løbet af vores tid på gymnasiet. Alt fra blændende musikperformances, genbrugsmarkeder til strejker og demonstrationer

Mange af os vil pege på at dette sammenhold er grunden til, at der hersker en særlig ”Katten ånd”. fordi vi i vores hverdag aktivt og glædeligt har praktiseret åbenhed og tolerance. Selvom vi er en forskellig flok kan vi samles om sangen ”Hvem vil ikke gerne være kat?”

Jeg vil også gerne tage fat i et andet dyr i dag, nemlig en elefant. Og hvad der måske er en elefant i rummet i dag.

Og det er fremtiden.

I vores alder bliver vi kaldt for Danmarks Fremtid, samfundets fremtid. Man mærker ofte den stemning i netop dimisiontaler, som denne. hvor verden ”ligger for vores fødder” og vi skal drømme stort og gribe vores fremtid, og ja vi skal gerne have nogle store ”sexede” mål.

Blikkene hviler på os i spænding, hvilke ting skal vi udrette når vi går ud ad dørene? Er der en i dette rum, der skal finde løsningen til klimakrisen? Eller udvikle det næste superstjernelægemediel for Novonordisk? Fokuset på hvad vi skal udrette nu, kommer måske af, at nogen ser vores generation som en ressource. Og fordi vi jo er samfundets fremtid og ressource, mener nogle at vi derfor bør optimeres og effektiviseres til at kunne ydre og bidrage allerbedst og allermest.

Vi kommer til at blive konfronteret med denne forventning, når samtlige familiemedlemmer til vores studentergilder spørger: ”Hvad skal du så nu?”.

Uanset om man svarer at tiden efter gymnasiet står på studie eller sabbatår, så ligger der mellem linjer en klar ide om at vi skal bestille noget fornuftigt. Læse på det rigtige smarte studie eller tage på den helt rigtige selvrealiserende sabbatårsrejse, der er mange bokse der skal tjekkes af og mål der skal nås.

Men kære medstudenter før vi beslutter, hvad vi nu skal, så skal vi huske at beslutningen er vores at tage. Vi er først og fremmest mennesker før vi er ressourcer.

Og jeg mener at vores tid på Katedralen har vist os, at det er vigtigere at have hinanden som formål, end at forsøge at leve op til fiktive målsætninger om hvad vi bør blive til.

”Hvad skal vi så nu?”

Vi skal ikke blive til noget. Vi er til og vi er noget. Vi er os selv og vi er hinanden.

Selvom vi måske ikke er helt voksne endnu, så med denne ånd, huen på hovedet og beviset i hånden, og vores hårde arbejde bag os, kan vi godt være stolte og tilfredse.

Tusind tak for en fantastisk tid på Aalborg Katedralskole med jer alle og tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/thea-spliid-enevoldsens-studentertale>